

Tämä tutkistelu on sapatiksi 19.12.2026

Lopun ajan profeetalliset ilmestykset

Muistojae: *"Tämän jälkeen on tapahtuva, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärensä ennustavat, vanhuksenne näkevät unia, nuorukaisenne näkyjä. Myös palvelijoiden ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni."* (Joel 3:1–2, RK 2012.)

Avaintekstit:

Joel. 3:1–5 (2:28–32, VKR)

Ap. t. 2:1–21

Ef. 4:11–14

Ilm. 12:17

Ilm. 19:10

Ap. t. 2:36–42

Joidenkin valtioiden lainsäädännössä esiintyy ns. "auringonlaskusäännös". Tämä oikeudellinen termi ei liity auringonlaskuun millään tavalla. Se tarkoittaa pykälää, jonka mukaan laki vanhenee automaattisesti tiettyinä päivämääränä. Hallitukset käyttävät tällaisia säännöksiä erilaisista syistä. Esimerkiksi poikkeusoloissa ne voivat säätää lakeja, jotka väliaikaisesti rajoittavat kansalaisten oikeuksia. Auringonlaskusäännöksen avulla nämä lait kumoutuvat automaattisesti tiettyinä ajankohtana, jolloin kansalaisille palautetaan tilapäisesti riistetyt oikeudet.

Sisällyttikö Jumala tällaisen "auringonlaskusäännöksen" koskemaan Pyhän Hengen jo menneinä aikoina antamaa profetoimisen lahjaa? Edeltääkö Jeesuksen takaisintuloa aika, jolloin tämä lahja lakkaa toimimasta? Viime viikolla opimme Jumalan puhuneen profeettojen kautta kansalleen ratkaisevina aikoina. Tällä viikolla tarkastelemme profetoimisen lahjaa lopun aikana – sen erityistä tehtävää ja pysyvyyttä – sekä Ellen G. Whiten profeetallisen palvelutyön osaa Jeesuksen toisen tulemisen lähestyessä.

LUPAUS JOELIN KIRJASSA

Lue Joel 3:1–5 (2:28–32, VKR). Mitä Jumala lupaa tehdä lopun aikana?

600-luvulla eKr. elänyt profeetta Joel valaisee tärkeää näkökulmaa tulevista tapahtumista. Lukiessamme tämän tekstin mietimme, puhuuko hän omasta muinaisesta ajastaan vai kaukaisesta tulevaisuudesta.

Teologit yleensä tekevät eron ns. klassisten ja apokalyptisten profetioiden välillä. Klassinen profetia puhuu konkreettisista kansakunnista sekä käyttää todellisia lukuja ja nimiä (ks. esim. Jer. 25:1–11). Apokalyptinen profetia puolestaan käyttää hyvin symbolista kieltä ja symbolisia lukuja ajan ilmaisemiseen sekä mainitsee usein maailmankaikkeudessa nähtäviä merkkejä (ks. Dan. 7). Joskus näiden kahden profetialajin välillä on päällekkäisyyttä (ks. esim. Matt. 24).

Entä Joel 3:1–5 (2:28–32, VKR)? Näyttää siltä, että tämä teksti kuuluu jälkimmäiseen profetialajiin. Se tarkoittaa, ettei meidän pitäisi odottaa profetian täyttyvän profeetan elinaikana tai edes pian hänen palvelutyönsä jälkeisinä vuosina. Meidän tulisi päinvastoin odottaa tämän profetian täyttyvän tulevaisuudessa. Huomaa asiayhteys ja aikajänne, jossa Jumala antaa profetoimisen lahjan: ”– ennen kuin koittaa Herran päivä, suuri ja pelottava.” (Joel 3:4.) Mikä päivä tuo on? Jeesuksen tulemus ensimmäisen kerran? Vai hänen toinen tulemuksensa? Vai molemmat?

Tarkastellessamme Joelin kirjan profetiassa mainittuja merkkejä auringossa ja kuussa, huomaamme heti saman ajatuksen esiintyvän myös useissa muissa teksteissä Raamatussa. Jeesus kertoi opetuslapsilleen merkeistä auringossa, kuussa ja tähdissä kuuluisassa puheessaan lopun ajasta (Matt. 24:29). Myös Ilmestyskirjan kirjoittaja Johannes mainitsee samat merkit (Ilm. 6:12–13). Sekä Jeesus että Johannes viittaavat viimeisiin maailmankaikkeudessa nähtäviin merkkeihin ennen Herramme toista tulemusta.

Voimme siis olettaa, että samanlaisiin merkkeihin viittaava Joelin kirjan profetia tulisi vaikuttamaan jotenkin lopun aikoina: ”Minä annan teidän nähdä merkkejä taivaalla ja maan päällä: verta, tulta ja savupatsaita. Aurinko pimeenee, kuu värjäytyy vereen, ennen kuin koittaa Herran päivä, suuri ja pelottava.” (Joel 3:3–4.)

Ajattele kaikkia ennustetusti toteutuneita profetioita. Miten niiden pitäisi auttaa meitä luottamaan Jumalaan ja vasta tulevaisuudessa toteutuviin profetioihin, niin kuin Jeesuksen toiseen tulemukseen?

HELLUNTAI

Lue Ap. t. 2:1–21. Miksi Pietari siteerasi Joelin kirjaa Kristuksen ensimmäisen tulemuksen yhteydessä?

Näissä Uuden testamentin jakeissa on yksi pisimmistä lainauksista Vanhasta testamentista. Saatamme kysyä lukiessamme Pietarin perusteluja: ”Pietari, entä ne merkit? Emme näe niitä sinun tilanteessasi.” Pietari vastaisi todennäköisesti, että *merkit ovat täyttyneet. Kun Jeesus riippui ristillä muutama päivä sitten, aurinko pimeni kolmeksi tunniksi* (Mark. 15:33).

Pietarin vakuuttanut argumentti ei ehkä ole nykyään yhtä vakuuttava meille. Odotamme edelleen Joelin kirjan profetian täydellisempää täyttymistä. Ratkaisun avain löytyy Joelin kirjan tekstistä itsestään. Joel mainitsee kirjassaan 2:23 syysateen ja kevätsateen. Tämän profetian täyttymisestä ensimmäisen kerran kerrotaan Ap. t. 2 – syysade (varhaissade). Profetian lopullinen täyttyminen on Pyhän Hengen vuodatus juuri ennen aikojen loppua kevätsateena.

Usein ihmiset määrittelevät profetian oleva tulevaisuuden ennustamista. Tämä ei tietenkään ole väärin, mutta Raamatun profeetat kehottivat ihmisiä myös kääntymykseen. Loppujen lopuksi Pietarin puhuessa myöhemmin osa väkijoukosta oli selvästi vakuuttunut hänen puheestaan.

”Kuullessaan tämän kaikki tunsivat piston sydämessään, ja he sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: ’Veljet, mitä meidän pitää tehdä?’” (Ap. t. 2:37.)

Mitä Pietari vastasi?

”Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesusuksen Kristuksen nimeen, jota syntinne annettaisiin anteeksi. Silloin te saatte lahjaksi Pyhän Hengen. Teitä tämä lupaus tarkoittaa, teitä ja teidän lapsianne, ja myös kaikkia niitä, jotka ovat etäällä – keitä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.” (Ap. t. 2:38–39.)

Johannes Kastaja on toinen esimerkki. Vaikka hän julisti Jeesusuksen ensimmäisestä tulemuksista, hän saarnasi heille myös parannuksen tekemistä syneistä. ”Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!” (Matt. 3:2.)

Joelin kirjan 2. luvun profetia täyttyy siis lopullisesti tulevaisuudessa. Kuten Joel ja Pietari, myös lopun ajan profeetat kutsuvat tekemään parannuksen, osoittavat Jeesusukseen sekä antavat ohjausta Jumalan lopun ajan seurakunnalle.

Nähdessään yliluonnolliset ilmiöt väkijoukko ajatteli kyseessä olevan jonkinlaisen luonnollisen tapahtuman: he ajattelivat miesten olevan humalassa, vaikka se ajatus olikin järjetön! Mikä saa ihmiset etsimään luonnollista selitystä – jopa yliluonnollisen edessä?

HENGEN ANTAMAT LAHJAT

Jotta seurakunta voisi toimia hyvin, Jumala on antanut sille armolahjoja.

Room. 12:6–8	1. Kor. 12:8–10	1. Kor. 12:28	Ef. 4:11
profetoiminen	viisauden sanat	apostolit	apostolit
palveleminen	tiedon sanat	profeetat	profeetat
opettaminen	usko	opettajat	evankelistat
rohkaiseminen	parantaminen	voimateot	paimenet
johtaminen	voimateot	parantaminen	opettajat
antaminen	profetoiminen	auttaminen	
auttaminen	henkien erottaminen	johtaminen	
	kielillä puhuminen	kielillä puhuminen	
	kyky tulkita kieliä		

Lue Ef. 4:11–14. Miksi Jumala antaa näitä lahjoja seurakunnalleen?

Hengellisten lahjojen tarkoitus on kasvattaa ja rakentaa seurakuntaa sekä tukea evankeliumin julistamista. Profetoimisen lahja on yksi tärkeimmistä.

1. Profeetat ovat Jumalan kutsumia (ks. 1. Kun. 19:16, 19–21 ja Jes. 6). Usein he ovat haluttomia ottamaan vastuuta, mutta he tottelevat.
2. Jumala puhuu profeetoille näkyjen, unien tai korvin kuultavan äänen kautta. Joskus Jumala paljastaa tulevia tapahtumia. Muulloin hän kertoo heille kansakuntien tai ihmisten ajankohtaisista asioista (Dan. 2).
3. Raamattu kertoo fyysisistä ilmiöistä: profeetat voivat menettää fyysisen voimansa tai voivat jopa lakata hengittämästä, mutta he voivat myös täytyttyä uudella voimalla (Dan. 10:8–10, 18–19).
4. Profeetat välittävät sanomansa eri tavoin – suullisesti (Ap. t. 21:10–12), esittämällä kuvaelman (Hes. 4) tai kirjeillä (Ilm. 2, 3). Jotkut profeetat käyttivät kirjoitusavustajia, kuten Baruk avusti Jeremiaa (Jer. 36:1–4).
5. Profeetan viestin on oltava yhdenmukainen aikaisempien profeettojen viestien kanssa, Jumala ei ole ristiriidassa itsensä kanssa (Jes. 8:20, VKR).
6. Profeetan viestin sisältö sekä sen vaikutus profeetan omassa elämässä todistavat sen jumalallisesta alkuperästä (Matt. 7:15–20).
7. Paholainen yrittää aina virittää oman versionsa jumalallisesta. Siksi lopun aikana tulee olemaan vääriä profeettoja (Matt. 24:24; 2. Piet. 2:1).

LOPUN AIKOJEN JÄÄNNÖS

Ilmestyskirjan 12. luvussa kuvataan suurta taistelua koskevan historian laaja yleiskuva sen taivaassa tapahtuneesta alusta viimeisiin päiviin asti.

Lue Ilm. 12:17. Mikä on ”Jeesuksen todistus”? Vertaa Ilm. 19:10 ja Ilm. 22:8–9.

Kaksi lopun ajan seurakunnan tunnusmerkkiä mainitaan Ilm. 12:17. Seurakunta noudattaa ja pitää kiinni kymmenestä käskystä (mukaan lukien sapattikäsky), ja sillä on ”Jeesuksen todistus”. Mikä tämä todistus on?

Joissakin raamatunkäännöksissä Jeesuksen todistuksen tulkitaan tarkoittavan, että me uskovina tunnustamme Jeesuksen Vapahtajaksemme ja teemme hänet tunnetuksi tekemällä lähetystyötä ja evankelioimalla (ks. Ilm. 19:10: ”olette Jeesuksen todistajia”, jolloin Jeesus on kristillisen todistamisen kohde). Toiset raamatunkäännökset antavat sille toisenlaisen merkityksen ja sanovat, että Jeesus itse antaa todistuksen seurakunnalleen (Ilm. 19:10 [VKR/RK 2012]: ”joilla on Jeesuksen todistus”, joten Jeesus on todistuksen antaja). Alkuperäinen kreikankielinen teksti voidaan kääntää kummin päin tahansa.

Verrattaessa näitä kahta tunnusmerkkiä huomataan niiden sanamuotojen olevan hyvin samankaltaisia (tämä on vielä selvemmin havaittavissa kreikan-kielisessä alkutekstissä kuin käännetyissä Raamatuissa). Aivan kuten ”Jumalan käsky” ovat selvästi peräisin Jumalalta, myös ”Jeesuksen todistus” on peräisin Jeesukselta. Jeesus on siis se, joka todistaa. Hän ilmaisee todellisen seurakunnan. Miten hän tekee sen? Hän tekee sen profetoimisen lahjan avulla.

Vastaukset löytyvät jakeista Ilm. 1:2–3; 19:10; 22:9. Näissä jakeissa on selvää, että Jeesuksen todistus samaistetaan profetian henkeen. Johannes itse on profeetta ja edustaa henkilökohtaisesti todistusta Jeesuksesta. Profeetta on henkilö, jolla on erityinen kutsu toimia Jumalan sanansaattajana hänen kansalleen, joko kehoittaakseen ja kutsuakseen kääntymykseen, rohkaistakseen tai ilmaistakseen tulevaisuuden.

Ilm. 12:17 osoittaa, että Jeesus tekee seurakunnastaan tunnistettavan tämän profetoimisen lahjan avulla. Tämä tarkoittaa sitä, että aivan kuten Jumala lähetti profeettoja Vanhan testamentin Israelin ja Juudan kansalle tai apostoli Johanneksen varhaiskristilliselle seurakunnalle, myös maailman historian viimeisinä päivinä tulee olemaan profeettoja.

Mitä todisteita olet nähnyt siitä, että Ellen G. Whiten palvelutyö voidaan oikeutetusti tunnistaa esimerkiksi ”profetian hengen” toiminnasta (Ilm. 19:10)?

NYKYAIKAISET ILMENTYMÄT

Useimmat nykypäivän uskovat saattavat myöntää, että muinaisilla raamatullisilla profeetoilla oli oikeutus olemassaololleen. Uskovatko he kuitenkin siihen, että sama on mahdollista nykypäivänä? Mikäli lupaus Joel 3:1–4 (2:28–31, VKR) profeetallisen lahjan merkittävästä ilmenemisestä lopun aikoina on uskottava, miltä se voisi näyttää?

Lue Ap. t. 2:36–42. Mikä oli Pietarin helluntaina pitämän saarnan keskeisin sanoma? Miten Pietarin kuulijat reagoivat?

Pyhän Hengen vuodatus helluntaina vuonna 31 jKr. on erinomainen kuvaus siitä, mitä tulee tapahtumaan Pyhän Hengen vuodatuksessa lopun aikana, vaikkakin paljon suuremmassa mittakaavassa. Helluntai oli täynnä Jeesuksen ylistämisestä, valtavasti kääntymyksiä sekä sellaisen kansan muotoutumista, joka oli valmis ja varustettu Jumalan lähetystyöhön. Pietari sai voiman Kristukseen keskittyneeseen puheeseensa Pyhältä Hengeltä, ja se johti 3 000 ihmisen kääntymykseen ja menemiseen kasteelle. Tämä Pyhän Hengen ”syyssateen” siunaus istutti myös kallisarvoisen siemenen, seurakunnan – yhtenäisen uskovien joukon, joka ilmentää ja kertoo Jeesuksen Kristuksen rakkaudesta sekä julistaa hänen takaisintuloaan.

Kuten annettu syyssade, joka ”sai kallisarvoisen siemenen nousemaan oraalle. Samoin ’kevätsade’ vuodatetaan evankeliumin työn päätteeksi sadon kypsyttämiseksi” (ST2023 378). Toisin sanoen, profetoimisen lahja tulee näkyviin nykyaikana – kevätsateena (myöhäissateena) – paljolti samalta tavalla kuin aiemmin helluntaina nähtävissä ollut syyssade.

Kuten olemme jo nähneet Joel 3:1–4 (2:28–31, VKR), profetoimisen lahja aikojen lopussa on saatavilla nuorille ja vanhoille, miehille ja naisille. Jumala puhuu niiden kautta, jotka Pyhä Henki valitsee. Aina kun Pyhä Henki valitsee lopun ajan sanansaattajan, tämän viesti korottaa Jeesusta, kutsuu ihmisiä kääntymykseen sekä valmistaa ihmisiä toteuttamaan Jumalan antaman mission. Nämä kolme ominaispiirrettä ovat Ellen G. Whiten profeetallisen palvelutyön tunnusmerkkejä. Koko elämänsä ajan hän korotti Jeesusta ja Raamattua sekä puheissaan että kirjoituksissaan, hän kutsui seitsemännen päivän adventisteja sekä muita vilpittömään kääntymykseen, ja kehotti kaikkia liittymään Jumalan missioon kadonneiden pelastamiseksi.

Kuinka paljon olet hyödyntänyt sitä ihanaa lahjaa, jonka olemme saaneet Ellen G. Whiten palvelutyön kautta?

KAIKKI LÄHETYSTYÖSTÄ

Ellen G. Whiten profeetallisen palvelutyön tarkoitus oli auttaa uskovia edistämään Jumalan missiota. Hänen innoitetut kirjoituksensa ovat auttaneet uskovia kehittämään syvemmän suhteen Jumalan kanssa sekä kannustaneet heitä kertomaan Jumalan rakkaudesta muille.

”Kaikkien kristityiksi tunnustautuvien joukosta”, hän kirjoitti, ”seitsemännen päivän adventistien pitäisi olla ensimmäisinä korottamassa Kristusta maailman edessä. Kolmen enkelin sanoman julistaminen vaatii sapattiin totuuden esille tuomista. Tätä totuutta on julistettava yhdessä muiden sanomaan kuuluvien totuuksien kanssa, mutta suuri vetovoiman keskus, Jeesus Kristus, ei saa jäädä siitä pois. Juuri Kristuksen ristillä laupeus ja totuus kohtaavat, oikeus ja rauha suutelevat toisiaan. Syntinen tulee johtaa katsomaan Golgataa. Hänen on pienen lapsen yksinkertaisen uskon kaltaisesti luotettava Vapahtajan ansioihin, otettava vastaan hänen vanhurskautensa ja uskottava hänen armoonsa.” (GW 156–157.)

Lisäksi hän korosti, että jokainen uskovainen on kutsuttu osallistumaan Jumalan missioon. ”Herra edellyttää, että seurakuntiemme jäsenet ponnistelevat paljon enemmän henkilökohtaisesti.” (Ev 113.)

”Herran työssä ei saa olla joutilaita. Erilaisten ihmisten tulee liittyä yhteen työhön ihmisten kalastajina. Heidän tulee pyrkiä kokoamaan ihmisiä maailman turmeluksesta Kristuksen rakkauden pelastavaan puhtauteen.” (Ev 115.) Ellen G. White oli itse lähetystyöntekijä 1880-luvulla Euroopassa ja 1890-luvulla Australiassa.

Paholainen on raivoissaan (Ilm. 12:17) Jumalan kansalle juuri profeetallisen kutsun vuoksi. Jumala kutsuu henkilökohtaiseen sitoutumiseen ja lähetystyöhön. Näillä Jeesuksen seuraajilla on sanoma lopun ajalle, profeetallista ohjausta sekä ymmärrystä: ”Herra on paljastanut ympärillämme ja edessämme olevat vaarat. Profetian hengen välityksellä hän on paljastanut eksytykset, jotka tulevat ottamaan maailman vangikseen. Hän on puhunut kansalleen sanoen: ’Tässä on tie, kulkekaa sitä.’ [Jes. 30:21.] – – *Suuri taistelu* paljastaa Paholaisen petokset.” (Ms 31, 1890.)

Paholainen on raivoissaan, kun ihmiset antavat elämänsä Jeesukselle, ja hän tekee kaikkensa mitätöidäkseen Jumalan profetoimisen äänen. Jotkut hänen menetelmistään tähtäävät Ellen G. Whiten profetoimisen lahjan mitätöimiseen ”epäolennaisena”, koska White kirjoitti aikana, joka oli hyvin erilainen kuin meidän aikamme. Toinen yritys on herättää epäilyksiä kyseenalaistamalla hänen profeetalliset väitteensä ja nimittämällä hänet vääräksi profeetaksi. Tehokkain tapa tehdä Ellen G. White merkityksettömäksi on kuitenkin estää nykyinen sukupolvi lukemasta hänen kirjoituksiaan itse.

Lisätietoja löydät osoitteesta <https://whiteestate.org/absg/12>.